

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 233

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

10 august 2013

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2013/C 233/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 226, 3.8.2013

1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2013/C 233/02

Cauza C-277/13: Acțiune introdusă la 21 mai 2013 — Comisia Europeană/Republica Portugheză

2

2013/C 233/03

Cauza C-308/13 P: Recurs introdus la 5 iunie 2013 de Società Italiana Calzature SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 9 aprilie 2013 în cauza T-336/11, Società Italiana Calzature SpA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2013/C 233/04	Cauza C-309/13 P: Recurs introdus la 5 iunie 2013 de Società Italiana Calzature SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 9 aprilie 2013 în cauza T-337/11, Società Italiana Calzature SpA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)	3
2013/C 233/05	Cauza C-314/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiojo administracinio teismas (Lituania) la 7 iunie 2013 — Užsienio reikalų ministerija/Vladimir Paftiev, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE	3
2013/C 233/06	Cauza C-318/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 11 iunie 2013 — X	4
2013/C 233/07	Cauza C-338/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 20 iunie 2013 — Marjan Noorzia	4
2013/C 233/08	Cauza C-340/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 21 iunie 2013 — bpost SA/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)	5

Tribunalul

2013/C 233/09	Cauza T-209/11: Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — MB System/Comisia („Ajutoare de stat — Ajutor acordat de Germania grupului Biria sub forma unei participații pasive a unei întreprinderi publice — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă — Decizie adoptată în urma anulării de către Tribunal a deciziei anterioare privind aceeași procedură — Avantaj — Criteriul investitorului privat — Noțiunea de întreprindere aflată în dificultate — Calcularea componentei de ajutor — Eroare vădită de apreciere”)	6
2013/C 233/10	Cauza T-78/12: Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — GRE/OAPI — Villiger Söhne (LIBERTE brunes) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LIBERTE brunes — Mărcile comunitare verbală și figurativă anterioare La LIBERTAD — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	6
2013/C 233/11	Cauza T-106/12: Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — Cytochroma Development/OAPI — Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ALPHAREN — Mărci naționale verbale anterioare ALPHA D3 — Motiv relativ de refuz — Executare de către OAPI a unei hotărâri de anulare a unei decizii pronunțate de una dintre camerele sale de recurs — Articolul 65 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Compunerea camerelor de recurs — Articolul 1d din Regulamentul (CE) nr. 216/96”]	7
2013/C 233/12	Cauza T-205/12: Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — GRE/OAPI — Villiger Söhne (LIBERTE american blend pe fond albastru) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LIBERTE american blend — Marca comunitară figurativă anterioară La LIBERTAD — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	7

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2013/C 233/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 226, 3.8.2013

Publicații anterioare

JO C 215, 27.7.2013

JO C 207, 20.7.2013

JO C 189, 29.6.2013

JO C 178, 22.6.2013

JO C 171, 15.6.2013

JO C 164, 8.6.2013

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICTIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Acțiune introdusă la 21 mai 2013 — Comisia Europeană/
Republica Portugheză**

(Cauza C-277/13)

(2013/C 233/02)

*Limba de procedură: portugheză***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezențanți: P. Guerra e Andrade și F.W. Bulst, agenți)*Pârâtă:* Republica Portugheză**Concluziile reclamantei**

— Constatarea faptului că prin neadoptarea măsurilor necesare pentru organizarea unei proceduri de selecție a prestatorilor autorizați pentru prestarea serviciilor de handling la sol al bagajelor, al rampei, al mărfurilor și al corespondenței în aeroporturile din Lisabona, din Porto și din Faro, conform articolului 11 din Directiva 96/67/CE⁽¹⁾, Republica Portugheză nu a respectat dispozițiile articolului 11 din Directiva 96/67/CE a Consiliului din 15 octombrie 1996 privind accesul la piața serviciilor de handling la sol în aeroporturile Comunității;

— obligarea Republicii Portugeze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin lipsa deschiderii pieței privind handlingul la sol referitor la selectarea prestatorilor autorizați pentru prestarea serviciilor de handling la sol, Republica Portugheză a încălcat dreptul Uniunii.

Având în vedere numărul limitat al prestatorilor autorizați pentru prestarea serviciilor de acest tip în ceea ce privește handlingul bagajelor, al rampei, al mărfurilor și al corespondenței, statul portughez ar fi trebuit să organizeze o procedură de selecție potrivit articolului 11 din Directiva 96/67/CE. În plus, procedura respectivă ar fi trebuit să fie organizată în așa fel încât să efectueze consultarea prealabilă a

Comitetului utilizatorilor. Pe de altă parte, prestatorii autorizați pentru prestarea serviciilor de handling la sol trebuie să fie selectați pentru a perioadă maximă de 10 ani, potrivit articolului 11 litera (d) din Directiva 96/67/CE.

(¹) JO L 272, p. 36, Ediție specială, 07/vol. 4, p. 98.

Recurs introdus la 5 iunie 2013 de Società Italiana Calzature SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 9 aprilie 2013 în cauza T-336/11, Società Italiana Calzature SpA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-308/13 P)

(2013/C 233/03)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Recurentă:* Società Italiana Calzature SpA (reprezențanți: A. Rapisardi și C. Ginevra, avocați)*Celelalte părți din procedură:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), VICINI SpA**Concluziile recurente**

— anularea Hotărârii nr. 564397 pronunțată de Tribunalul Uniunii Europene în cauza T-336/11 la 9 aprilie 2013, notificată la aceeași dată, admiterea concluziilor formulate de Società Italiana Calzature SpA (denumită în continuare „SIC”) în cererea introductivă în primă instanță, anularea Deciziei Camerei a doua de recurs din 8 aprilie 2011 referitoare la procedura nr. R0634/20 10-2 și, conform deciziei diviziei de opoziție din 5 martie 2010 privind opoziția nr. B 1 350 711, constatarea și declararea faptului că înregistrarea mărcii comunitare nr. 6513386 aparținând VICINI trebuie să fie refuzată din cauza lipsei noutății, întrucât este atât de similară, încât poate fi confundată cu semnul verbal anterior „ZANOTTI” care face obiectul înregistrării comunitare nr. 244 277 și al înregistrării italiene nr. 452 869, ambele aparținând SIC;

— obligarea OAPI la plata tuturor cheltuielilor de judecată și taxelor aferente ambelor grade de jurisdicție;

— obligarea VICINI S.p.A. la plata în favoarea SIC a cheltuielilor de judecată aferente fazelor anterioare ale procedurii, desfășurate în fața diviziei de opoziție și în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Hotărârea Tribunalului ar fi viciată de o motivare insuficientă și contradictorie. Preponderența vizuală a elementului grafic în raport cu elementul verbal al mărcii solicitate și adăugarea cuvintelor „Giuseppe” și „Design” la termenul „ZANOTTI” nu ar fi suficiente pentru a exclude existența unui risc de confuzie între mărcile aflate în conflict, având în vedere caracteristicile intrinseci ale elementelor în cauză și în particular lipsa acestora de caracter distinctiv.

Tribunalul ar fi săvârșit o eroare prin faptul că a reținut că termenul „ZANOTTI”, care constituie elementul verbal al mărcii solicitate, nu are o poziție distinctivă autonomă, excluzând astfel, și sub acest aspect, existența unui risc de confuzie între mărcile aflate în conflict.

Recurs introdus la 5 iunie 2013 de Società Italiana Calzature SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 9 aprilie 2013 în cauza T-337/11, Società Italiana Calzature SpA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-309/13 P)

(2013/C 233/04)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Società Italiana Calzature SpA (reprezentanți: A. Rapisardi și C. Ginevra, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), VICINI SpA

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii nr. 564400 pronunțate de Tribunalul Uniunii Europene în cauza T-337/11 la 9 aprilie 2013, comunicată la aceeași dată, admiterea concluziilor formulate de Società Italiana Calzature SpA (denumită în continuare „SIC”) în cererea introductivă în primă instanță, anularea Deciziei Camerei a doua de recurs din 8 aprilie 2011 pronunțate în cauza R 918/2010-2 și constatarea și declararea faptului că marca comunitară a VICINI nr. 4 337 754 trebuie exclusă de la înregistrare pentru lipsă de noutate, întrucât este atât de similară încât poate fi confundată cu semnul verbal anterior „ZANOTTI”, care a făcut obiectul unei mărci comunitare înregistrate sub nr. 244 277, al cărei titular este SIC.

— obligarea OAPI la rambursarea tuturor cheltuielilor de judecată și a taxelor aferente ambelor grade de jurisdicție;

— obligarea VICINI S.p.A. la rambursarea în favoarea SIC a tuturor cheltuielilor aferente etapelor precedente în fața diviziei de opoziție și a camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Hotărârea Tribunalului ar fi viciată de o motivare insuficientă și contradictorie. Preponderența vizuală a elementului grafic în raport cu elementul verbal al mărcii solicitate și adăugarea la termenul „ZANOTTI” a cuvintelor „By” și „Giuseppe” nu sunt suficiente pentru a exclude existența unui risc de confuzie între mărcile în conflict, având în vedere caracteristicile intrinsece ale elementelor în cauză și, în special, inexistența unui caracter distinctiv al acestora.

În plus, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare considerând că cuvântul „ZANOTTI”, care constituie elementul verbal al mărcii solicitate, nu deține o poziție distinctivă autonomă, excluzând astfel, inclusiv sub acest aspect, existența unui risc de confuzie între mărcile în conflict.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiojo administracinio teismas (Lituania) la 7 iunie 2013 — Užsienio reikalų ministerija/Vladimir Paftiev, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE

(Cauza C-314/13)

(2013/C 233/05)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismas

Părțile din procedura principală

Reclamant: Užsienio reikalų ministerija

Pârâți: Vladimir Paftiev, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE

Cu participarea: Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos

Întrebările preliminare

1. Articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 ⁽¹⁾ al Consiliului din 18 mai 2006 trebuie interpretat în sensul că autoritatea care este responsabilă cu aplicarea excepției prevăzute la acest articol din regulamentul dispune de o putere de apreciere absolută atunci când se pronunță cu privire la acordarea acestei excepții?

2. Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ, care sunt criteriile după care ar trebui să se orienteze autoritatea respectivă și care sunt criteriile obligatorii pentru aceasta atunci când se pronunță cu privire la acordarea excepției prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 al Consiliului din 18 mai 2006?
3. Articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 al Consiliului din 18 mai 2006 trebuie interpretat în sensul că autoritatea care este responsabilă cu acordarea excepției menționate are dreptul sau obligația de a lua în considerare, atunci când apreciază dacă să acorde sau să nu acorde excepția solicitată, printre altele, faptul că solicitantii urmăresc să își exercite prin cerere drepturile fundamentale (în speță, dreptul la o cale de atac), fiind în același timp obligată să se asigure că, în cazul particular în care excepția este acordată, obiectivul sancțiunii prevăzute nu este neglijat, iar excepția nu este utilizată în mod necorespunzător (de exemplu, dacă suma destinată asigurării unei căi de atac ar fi în mod vădit disproporționată în raport cu întinderea serviciilor juridice prestate)?
4. Articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 al Consiliului din 18 mai 2006 trebuie interpretat în sensul că ilegalitatea dobândirii fondurilor a căror utilizare este invocată pentru punerea în aplicare a acestei excepții constituie unul dintre motivele care pot justifica neaplicarea excepției prevăzute la această dispoziție?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 765/2006 al Consiliului din 18 mai 2006 privind măsurile restrictive împotriva președintelui Lukașenko și anumitor funcționari din Belarus (JO 2006 L 134, p. 1, Ediție specială, 18/vol. 5, p. 71).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 11 iunie 2013 — X

(Cauza C-318/13)

(2013/C 233/06)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Întrebările preliminare

1. Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 79/7/CEE (¹) (Directiva privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale) trebuie interpretat în sensul că se opune unei

norme naționale care prevede că, pentru calcularea prestațiilor legale de securitate socială care urmează să se plătească în urma unui accident de muncă, se utilizează drept criteriu actuarial diferența de speranță de viață dintre bărbați și femei, în cazul în care prin utilizarea acestui criteriu despăgubirea unică care urmează să se plătească unui bărbat este mai redusă decât despăgubirea de care ar beneficia o femeie de aceeași vârstă, care s-ar afla în rest într-o situație similară?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: există în speță o încălcare suficient de gravă a dreptului Uniunii pentru a angaja răspunderea statului membru, dacă se ia în considerare în special faptul că:

— Curtea nu s-a pronunțat în mod expres în jurisprudența sa cu privire la aspectul dacă la calcularea prestațiilor din cadrul sistemelor legale de securitate socială, care intră în domeniul de aplicare al Directivei 79/7/CEE, pot fi luați în considerare factori actuariali întemeiați pe sex;

— Curtea a declarat în Hotărârea pronunțată în cauza C-236/09, Test Achats, că articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2004/113/CE (²) (Directiva de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii), care admite luarea în considerare a unor asemenea factori, este nevalid, dar a dispus o perioadă de tranziție până la intrarea în vigoare a nevalidității, și

— legiuitorul Uniunii a admis în anumite condiții, în Directivele 2004/113/CE și 2006/54/CE (³) (Directiva privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între femei și bărbați în materie de încadrare în muncă și de muncă), luarea în considerare a factorilor actuariali întemeiați pe sex la calcularea prestațiilor în sensul acestor directive, motiv pentru care legiuitorul național a presupus că factorii respectivi pot fi luați în considerare și în cadrul sistemului legal de securitate socială în discuție în prezenta cauză?

(¹) JO L 6, p. 24, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 192.

(²) JO L 373, p. 37, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 135.

(³) JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 20 iunie 2013 — Marjan Noorzia

(Cauza C-338/13)

(2013/C 233/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Marjan Noorzia

Pârâtă: Bundesministerin für Inneres

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (5) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări potrivit căreia soții și partenerii înregistrați trebuie să fi împlinit vârsta de 21 de ani la momentul depunerii cererii pentru a putea fi considerați membri de familie care au dreptul la reîntregirea familiei?

⁽¹⁾ JO L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164.

Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 21 iunie 2013 — bpost SA/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Cauza C-340/13)

(2013/C 233/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: bpost SA

Pârât: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Întrebările preliminare

1. Articolul 12 a cincea liniuță din Directiva 1997/67/CE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directivele 2002/39/CE ⁽²⁾ și 2008/06/CE ⁽³⁾, trebuie interpretat în sensul că prevede o obligație de nediscriminare, în special în relațiile dintre prestatorul serviciului universal și intermediari, în ceea ce privește reducerile operaționale acordate de acest prestator, reducerile exclusiv cantitative continuând să fie supuse aplicării articolului 12 a patra liniuță?
2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, reducerea exclusiv cantitativă răspunde obligației de nediscriminare prevăzute la articolul 12 a patra liniuță, atunci când diferențierea în funcție de prețuri pe care o instituie se întemeiază pe un factor obiectiv în raport cu piața geografică și de servicii relevantă și aceasta nu are un efect de excludere sau de inductor de fidelitate?
3. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, reducerea cantitativă acordată intermediarului încalcă principiul nediscriminării prevăzut la articolul 12 a cincea liniuță atunci când mărimea acesteia nu este egală cu reducerea acordată unui expeditor care depozitează un număr echivalent de expedieri, ci este egală cu ansamblul reducerilor care sunt acordate tuturor expeditorilor în funcție de numărul expedierilor fiecăruia dintre acești expeditori ale căror expedieri poștale sunt centralizate?

⁽¹⁾ Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12).

⁽²⁾ Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 de modificare a Directivei 97/67/CE privind continuarea deschiderii spre concurență a serviciilor poștale ale Comunității (JO L 176, p. 21, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 178).

⁽³⁾ Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității (JO L 52, p. 3).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — MB System/Comisia

(Cauza T-209/11) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Ajutor acordat de Germania grupului Biria sub forma unei participații pasive a unei întreprinderi publice — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă — Decizie adoptată în urma anulării de către Tribunal a deciziei anterioare privind aceeași procedură — Avantaj — Criteriul investitorului privat — Noțiunea de întreprindere aflată în dificultate — Calcularea componentei de ajutor — Eroare vădită de apreciere”)

(2013/C 233/09)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: MB System GmbH & Co. KG (Nordhausen, Germania) (reprezentanți: G. Brüggem și C. Geiert, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Erlbacher și T. Maxian Rusche, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Comisiei 2011/471/UE din 14 decembrie 2010 privind ajutorul de stat acordat de Germania grupului Biria [C 38/05 (ex NN 52/04)] (JO 2011, L 195, p. 55)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă MB System GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii referitoare la măsurile provizorii.

⁽¹⁾ JO C 186 din 25.6.2011.

Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — GRE/OAPI — Villiger Söhne (LIBERTE brunes)

(Cauza T-78/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LIBERTE brunes — Mărcile comunitare verbală și figurativă anterioare La LIBERTAD — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2013/C 233/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (Kloster Lehnin, Germania) (reprezentanți: I. Memmler și S. Schulz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: G. Schneider și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Villiger Söhne GmbH (Waldshut-Tiengen, Germania) (reprezentanți: H. McKenzie și B. Pikolin, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 1 decembrie 2011 (cauza R 2109/2010-1) privind o procedură de opoziție între Villiger Söhne GmbH și GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 109, 14.4.2012.

Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — Cytochroma Development/OAPI — Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN)

(Cauza T-106/12) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ALPHAREN — Mărci naționale verbale anterioare ALPHA D3 — Motiv relativ de refuz — Executare de către OAPI a unei hotărâri de anulare a unei decizii pronunțate de una dintre camerele sale de recurs — Articolul 65 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Compunerea camerelor de recurs — Articolul 1d din Regulamentul (CE) nr. 216/96*”]

(2013/C 233/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cytochroma Development, Inc. (St. Michael, Barbados) (reprezentanți: S. Malynicz, barrister, și A. Smith, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Ierusalim, Israel)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 2 decembrie 2011 (cauza R 1235/2011-1), privind o procedură de opoziție între Teva Pharmaceutical Industries Ltd și Cytochroma Development, Inc.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 2 decembrie 2011 (cauza R 1235/2011-1).
2. Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată

⁽¹⁾ JO C 138, 12.5.2012.

Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — GRE/OAPI — Villiger Söhne (LIBERTE american blend pe fond albastru)

(Cauza T-205/12) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LIBERTE american blend — Marca comunitară figurativă anterioară La LIBERTAD — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2013/C 233/12)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (Kloster Lehnin, Germania) (reprezentanți: I. Memmler și S. Schulz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Villiger Söhne GmbH (Waldshut-Tiengen, Germania) (reprezentanți: B. Pikolin și H. McKenzie, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 1 martie 2012 (cauza R 387/2011-1) privind o procedură de opoziție între Villiger Söhne GmbH și GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 209, 14.7.2012.

Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — GRE/OAPI — Villiger Söhne (LIBERTE american blend sur fond rouge)

(Cauza T-206/12) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LIBERTE american blend — Marcă comunitară verbală anterioară La LIBERTAD — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2013/C 233/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (Kloster Lehnin, Germania) (reprezentanți: I. Memmler și S. Schulz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Villiger Söhne GmbH (Waldshut-Tiengen, Germania) (reprezentanți: B. Pikolin și H. McKenzie, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 1 martie 2012 (cauza R 411/2011-1), privind o procedură de opoziție între Villiger Söhne GmbH și GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 209, 14.7.2012.

Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — Airbus/OAPI (NEO)

(Cauza T-236/12) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale NEO — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Întinderea examinării care trebuie realizată de camera de recurs — Examinare a fondului condiționată de admisibilitatea acțiunii — Articolul 59 și articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Examinare din oficiu a faptelor — Articolul 76 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2013/C 233/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Airbus SAS (Franța) (reprezentanți: G. Würtenberger și R. Kunze, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 23 februarie 2012 (cauza R 1387/2011-1), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal NEO ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Anulează decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 23 februarie 2012 (cauza R 1387/2011-1) în ceea ce privește serviciile din clasa 39 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 243, 11.8.2012.

Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — Warsteiner Brauerei Haus Cramer/OAPI — Stuffer (ALOHA 100 % NATURAL)

(Cauza T-243/12) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative ALOHA 100 % NATURAL — Marca națională verbală anterioară ALOA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2013/C 233/15)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Warsteiner Brauerei Haus Cramer KG (fostă International Brands Germany GmbH & Co. KG) (Warstein, Germania) (reprezentanți: B Hein și M. H. Hoffmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: G. Schneider, ulterior A. Schifko, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Stuffer SpA (Bolzano, Italia) (reprezentanți: F. Jacobacci, avocat)

Obiectul

A acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 14 martie 2012 (cauza R 1058/2011-1) privind o procedură de opoziție între Stuffer SpA și Warsteiner Brauerei Haus Cramer KG, fostă International Brands Germany GmbH & Co. KG

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Warsteiner Brauerei Haus Cramer KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 217, 21.7.2012.

Hotărârea Tribunalului din 4 iulie 2013 — Laboratoires CTRS/Comisia

(Cauza T-301/12) ⁽¹⁾

[„*Medicamente de uz uman — Cerere de autorizație de introducere pe piață a produsului medicamentos Orphacol — Decizie a Comisiei de refuzare — Regulamentul (CE) nr. 726/2004 — Directiva 2001/83/CE — Utilizare medicală bine stabilită — Situații excepționale*”]

(2013/C 233/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Laboratoires CTRS (Boulogne-Billancourt, Franța) (reprezentanți: K. Bacon, barrister, M. Utges Manley și M. Barnden, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. White, M. Šimerdová și L. Banciella, agenți)

Intervenienți în susținerea reclamantei: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek și D. Hadroušek, agenți); Regatul Danemarcei (reprezentanți: V. Pasternak Jørgensen și C. Thorning, agenți); Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas, F. Gloaguen și S. Menez, agenți); Republica Austria (reprezentanți: C. Pesendorfer și A. Posch, agenți); Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial S. Behzadi-Spencer, agent, ulterior C. Murrel, iar la final L. Christie, agenți, asistați de J. Holmes, barrister)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Polonă (reprezentanți: inițial B. Majczyna și M. Szpunar, ulterior B. Majczyna, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei de punere în aplicare C(2012) 3306 final a Comisiei din 25 mai 2012 de refuzare a autorizației de introducere pe piață în temeiul Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului pentru „Orphacol — acid colic”, medicament orfan de uz uman

Dispozitivul

1. Anulează Decizia de punere în aplicare C(2012) 3306 final a Comisiei din 25 mai 2012 de refuzare a autorizației de introducere pe piață în temeiul Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului pentru „Orphacol — acid colic”, medicament orfan de uz uman.
2. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Laboratoires CTRS.
3. Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Franceză, Republica Austria, Republica Polonă și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 250, 18.8.2012.

Ordonanța Tribunalului din 2 iulie 2013 — Mederer GmbH/OAPI — Katjes Fassin (SOCCER GUMS)

(Cauza T-258/12) ⁽¹⁾

(„*Marcă comunitară — Opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului*”)

(2013/C 233/17)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Mederer GmbH (Fürth, Germania) (reprezentanți: O. Ruhl și C. Sachs, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: G. Marten și R. Pethke, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich s. Rhein, Germania) (reprezentanți: T. Schmitz și C. Osterrieth, avocați)

Obiectul

A acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 10 aprilie 2012 (cauza R 225/2011-4) privind o procedură de opoziție între Mederer GmbH și Katjes Fassin GmbH & Co. KG

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă reclamanta și intervenienta să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată ale pârâtului.

⁽¹⁾ JO C 217, 21.7.2012.

Recurs formulat la 14 februarie 2013 de Z împotriva Hotărârii din 5 decembrie 2012 a Tribunalului Funcției Publice în cauzele conexe F-88/09 și F-48/10, Z/Curtea de Justiție

(Cauza T-88/13 P)

(2013/C 233/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Z (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: F. Rollinger, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- declararea cererii de recurs ca admisibilă;
- declararea acesteia ca întemeiată;
- prin urmare, anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 5 decembrie 2012 pronunțate în cauzele conexe F-88/09 și F-48/10, Z/Curtea de Justiție a Uniunii Europene;
- pronunțarea în conformitate cu cererile de sesizare a instanței în cauzele F-88/09 și F-48/10;
- obligarea părții adverse la plata cheltuielilor de judecată efectuate la ambele instanțe;
- rezervarea în favoarea recurentului a tuturor celorlalte drepturi, sume datorate, mijloace și acțiuni.

Motivul și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă unsprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa de imparțialitate a Camerei a treia a TFP.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa unei căi de atac efective, întrucât TFP i-a limitat intervenția împotriva instituțiilor.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe necompetența doamnei judecătorești Rofes i Pujol de a se pronunța asupra cererii de recuzare a domnului judecătorești Van Raepenbusch.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la un proces echitabil din cauza lipsei posibilității de a declara apel împotriva deciziei TFP de respingere a cererii de recuzare a unui judecător.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la probe și a obligației de a stabili adevărul material al motivelor AIPN aflate la originea deciziei de schimbare a repartizării și a deciziei de aplicare a sancțiunii disciplinare.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, în măsura în care TFP ar fi considerat că decizia de schimbare a repartizării fusese adoptată exclusiv în interesul serviciului în sensul articolului 7 alineatul (1) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, în măsura în care TFP ar fi considerat că există o echivalență a posturilor în sensul articolului 7 din statutul menționat.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la apărare și a dreptului de a fi ascultat.

9. Al nouălea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, în măsura în care TFP ar fi declarat inadmisibilă cererea de reparare a prejudiciului care a rezultat din publicarea în interiorul instituției a deciziei de schimbare a repartizării, în condițiile în care recurentul nu era obligat să inițieze o procedură administrativă precontencioasă pentru valorificarea cererii de despăgubire.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, în măsura în care TFP ar fi considerat că comitetul însărcinat cu reclamațiile era competent să adopte o decizie cu privire la reclamația recurentului.
11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, întrucât TFP nu a statuat că pârâta a încălcat articolele 1-3 din Anexa IX la Statutul funcționarilor, precum și dreptul la apărare și principiul contradictorialității în cursul procedurii disciplinare.

târziu 2007, în cuantum de 375 295 de euro, 204 996 de euro și, respectiv, 90 130 de euro, care include suma forfetară de 4 000 de euro plătită deja, pe lângă regularizarea drepturilor sale de pensie prin plata cotizațiilor corespunzătoare;

- a sumei de 55 000 de euro, pe lângă cuantumul de 15 000 de euro plătit deja, pentru prejudiciul moral suferit ca urmare a menținerii situației sale administrative neregulate, în pofida, printre altele, a Hotărârilor Tribunalului din 20 aprilie 2005 și din 6 octombrie 2009 și a Hotărârii din 13 decembrie 2007 a Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene, precum și a deciziei din 23 aprilie 2007 a AIPN de a admite reclamația depusă de recurentă la 4 septembrie 2006;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Recurs introdus la 24 mai 2013 de AK împotriva Hotărârii din 13 martie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-91/10, AK/Comisia

(Cauza T-288/13 P)

(2013/C 233/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: AK (Esbo, Finlanda) (reprezentați: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- să declare și să pronunțe:
 - anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 13 martie 2012 în cauza F-91/10, AK/Comisia Europeană;
 - obligarea Comisiei la plata către recurentă:
 - a unei indemnizații pentru pierderea unei șanse de 95 % de a fi promovată la gradul A4 în cadrul exercițiului de promovare 2003, 2005 sau cel mai

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o eroare de drept întrucât TFP s-ar fi întemeiat pe rapoarte de evaluare a carierei (REC) pe care le-ar fi eliminat el însuși din dezbateri (în ceea ce privește punctele 55, 56, 73 și 87 din hotărârea atacată).
2. Al doilea motiv se întemeiază pe o eroare de drept cu ocazia evaluării prejudiciului moral și pe o încălcare a principiului proporționalității, întrucât TFP a redus evaluarea prejudiciului moral la 15 000 de euro ținând seama numai de întârzierea deosebit de semnificativă în întocmirea diferitelor REC și a limitat întinderea prejudiciului moral la perioada în care recurenta se afla încă în activitate, fără a ține seama de alți parametri, precum starea de incertitudine și de neliniște a recurentei în ceea ce privește viitorul său profesional după perioada în care se afla încă în activitate (în ceea ce privește punctele 63 și 83 și următoarele din hotărârea atacată).
3. Al treilea motiv se întemeiază pe o eroare de drept la momentul evaluării prejudiciului cauzat de pierderea unei șanse de a fi promovată și pe o încălcare a obligației de motivare întrucât TFP nu ar putea să concluzioneze numai pe baza punctelor de merit și a pragurilor de promovare că probabilitatea de promovare a recurentei era scăzută, pe de o parte, iar TFP ar fi evaluat prejudiciul pierderii unei șanse de a fi promovată la 4 000 de euro în mod forfetar fără a oferi nici cea mai mică explicație cu privire la raționamentul care l-a condus la acest rezultat, pe de altă parte (în ceea ce privește punctele 71-73 și 89 și următoarele din hotărârea atacată).

**Acțiune introdusă la 30 aprilie 2013 — Kompas MTS/
Parlamentul European și alții**

(Cauza T-315/13)

(2013/C 233/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Kompas mejni turistični servis d.d. (Kompas MTS d.d.) (Ljubljana, Slovenia) (reprezentant: J. Tischler, avocat)

Pârâte: Parlamentul European, Comisia Europeană și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Obligarea Uniunii Europene la plata unei sume de 846 000 de euro, precum și a unor dobânzi în valoare de 8 %, sau constatarea existenței unui drept la daune interese împotriva Uniunii Europene;
- obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată, în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită daune interese în special ca urmare a adoptării articolului 5 alineatul (6) litera (e) din Directiva 2001/37/CE⁽¹⁾. Ea apreciază că numai adoptarea acestei dispoziții a permis legiuitorului austriac să restrângă importul de produse din tutun neetichetate în limba germană. Reclamanta invocă faptul că această restricție cantitativă la import a fost provocată de adoptarea Directivei 2001/37, pârâtele încălcând astfel principiul proporționalității, principiul interzicerii discriminării și dreptul fundamental de proprietate precum și libertatea de a desfășura o activitate comercială.

(¹) Directiva 2001/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2001 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în materie de fabricare, prezentare și vânzare a produselor din tutun (JO L 194, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 125).

Acțiune introdusă la 13 iunie 2013 — Adorisio și alții/Comisia

(Cauza T-321/13)

(2013/C 233/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Stefania Adorisio (Roma, Italia) și alți 367 de reclamanți (reprezențanți: F. Sciaudone, L. Dezzani, D. Contini, R. Sciaudone și S. Frazzani, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 22 februarie 2013 [C(2013) 1053 final] privind ajutorul de stat SA.35382 (2013/N) — Țările de Jos (Rescue SNS REAAL 2013), (JO C 104, p. 3);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și pe o eroare vădită de apreciere, întrucât:
 - măsurile de ajutor contestate nu sunt legate de împrejurări extraordinare, ci mai degrabă de eșecul managementului SNS REAAL și de competențele comerciale deficitare;
 - pretinsa perturbare a economiei olandeze nu este gravă. Autoritățile olandeze nu au făcut dovada existenței unor dificultăți sociale și economice grave;
 - pretinsa perturbare nu privește nici măcar un întreg sector economic, cu atât mai puțin întreaga economie a Țărilor de Jos. Astfel, guvernul olandez nu a demonstrat că falimentul SNS Bank ar fi avut implicații sistemice asupra sistemului financiar olandez și, mai general, asupra întregii economii olandeze și, în această privință, nu a furnizat o estimare cantitativă a consecințelor potențiale ale unui faliment al băncii asupra economiei în ansamblu acesteia.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului⁽¹⁾, întrucât decizia Comisiei conține o serie de cerințe impuse de aceasta și care urmăreau modificarea măsurilor de ajutor notificate, ceea ce este contrar articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului. Astfel, în temeiul dispoziției respective, Comisia nu dispune, în faza investigațiilor preliminare, de competența de a interveni cu privire la măsura de ajutor de stat notificată și de a o modifica prin anumite cerințe sau alte condiții impuse statului membru.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului, întrucât au existat elemente și împrejurări care dovedeau că au existat îndoieli serioase cu privire la compatibilitatea măsurilor cu piața comună, precum neconcordanța dintre afirmația Comisiei conform căreia „băncile olandeze au avut rezultate bune la ultimele exerciții de simulare a crizelor organizate de ABE (Autoritatea bancară europeană) datorită unei ponderi favorabile a activelor de risc (inclusiv împrumuturile ipotecare) și ar trebui să fie în măsură să suporte o

creștere a nivelului neplăților” și acceptarea pasivă a argumentului autorităților olandeze potrivit căruia sectorul bancar olandez este vulnerabil și că utilizarea SGD-ului (sistemul de garantare a depozitelor) olandez va fi agravat situația sectorului, sau faptul că decizia contestată conține cerințe care reprezintă o altă indicație clară că inițierea unei proceduri oficiale de investigare era necesară.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor reclamanților, întrucât:

— nu există dovezi că plângerea reclamanților împotriva măsurilor de ajutor de stat a făcut obiectul unor investigații și analize. Astfel, nu se face nicio referire la aceasta în decizia contestată;

— reclamanții nu au fost informați în niciun mod cu privire la decizia contestată.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât:

— aplicarea normelor privind ajutoarele de stat nu poate încălca alte drepturi UE, precum dreptul de proprietate. În prezenta cauză, Comisia nu se poate întemeia pe exproprierea investițiilor fără a analiza măcar dacă acest act a fost efectuat potrivit legii. Exproprierea reprezintă *per se* o încălcare a dreptului de proprietate iar Comisia nu putea ignora această împrejurare în evaluarea sa;

— Comisia ar fi trebuit să verifice termenii și condițiile unei astfel de exproprieri pentru a decide dacă aceasta era un element pe care să se poată întemeia în evaluarea măsurilor de ajutor.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 19 iunie 2013 — CSF/Comisia

(Cauza T-337/13)

(2013/C 233/22)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: CSF Srl (Grumolo delle Abbadesse, Italia) (reprezentanți: R. Santoro, S. Armellini și R. Bugaro, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei 2013/173/UE a Comisiei, publicată la 10 aprilie 2013 și comunicată reclamantei la 16 aprilie 2013;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei 2013/173/UE a Comisiei din 8 aprilie 2013 privind măsura adoptată de Danemarca în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului de interzicere a unui tip de echipamente tehnice de terasare cu utilizare multiplă. Această decizie consideră că este justificată interdicția formulată de autoritățile daneze (JO L 101, p. 29).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 5, a articolului 6 alineatul (1) și a articolelor 7 și 11 din Directiva 2006/42/CE sus-menționată, precum și a punctelor 1.1.2 și 3.4.4 din anexa I la directivă

— În această privință se afirmă că decizia atacată este contrară dispozițiilor citate întrucât nu a ținut cont că în realitate echipamentele tehnice Multione S630 ale reclamantei prevăd în mod obligatoriu structura de protecție FOPS în toate cazurile în care trebuie să fie afectate pentru utilizări care expun operatorul la riscul căderii de obiecte sau de materiale.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament

— În această privință se afirmă că prevederea daneză pe care decizia atacată o consideră justificată a dispus măsuri de restrângere a circulației numai pentru echipamentele tehnice cu utilizare multiplă Multione S630, în timp ce în Danemarca sunt comercializate fără obligația de FOPS multe alte echipamente tehnice cu utilizare multiplă de același tip și afectate pentru aceleași utilizări ca și Multione S630.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 24 iunie 2013 — ZZ/SEAE

(Cauza F-59/13)

(2013/C 233/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezențanți: D. de Abreu Caldas, A. Coolen, É. Marchal și S. Orlandi, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de respingere a cererii reclamantului prin care se urmărește recalificarea contractelor sale de angajare pe durată determinată succesive în contract pe durată nedeterminată și recunoașterea perioadei efectuate ca agent contractual auxiliar ca perioadă de serviciu efectuată ca agent contractual

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei de respingere a cererii reclamantului;
 - recalificarea contractului de agent contractual auxiliar în contract de agent pe durată nedeterminată, în sensul articolului 3a din RAA;
 - obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.
-

2013/C 233/13	Cauza T-206/12: Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — GRE/OAPI — Villiger Söhne (LIBERTE american blend sur fond rouge) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LIBERTE american blend — Marcă comunitară verbală anterioară La LIBERTAD — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	8
2013/C 233/14	Cauza T-236/12: Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — Airbus/OAPI (NEO) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale NEO — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Întinderea examinării care trebuie realizată de camera de recurs — Examinare a fondului condiționată de admisibilitatea acțiunii — Articolul 59 și articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Examinare din oficiu a faptelor — Articolul 76 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	8
2013/C 233/15	Cauza T-243/12: Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2013 — Warsteiner Brauerei Haus Cramer/OAPI — Stuffer (ALOHA 100 % NATURAL) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative ALOHA 100 % NATURAL — Marca națională verbală anterioară ALOA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	9
2013/C 233/16	Cauza T-301/12: Hotărârea Tribunalului din 4 iulie 2013 — Laboratoires CTRS/Comisia [„Medicamente de uz uman — Cerere de autorizație de introducere pe piață a produsului medicamentos Orphacol — Decizie a Comisiei de refuzare — Regulamentul (CE) nr. 726/2004 — Directiva 2001/83/CE — Utilizare medicală bine stabilită — Situații excepționale”]	9
2013/C 233/17	Cauza T-258/12: Ordonanța Tribunalului din 2 iulie 2013 — Mederer GmbH/OAPI — Katjes Fassin (SOCCER GUMS) („Marcă comunitară — Opoziție — Retrăgerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	10
2013/C 233/18	Cauza T-88/13 P: Recurs formulat la 14 februarie 2013 de Z împotriva Hotărârii din 5 decembrie 2012 a Tribunalului Funcției Publice în cauzele conexe F-88/09 și F-48/10, Z/Curtea de Justiție ...	10
2013/C 233/19	Cauza T-288/13 P: Recurs introdus la 24 mai 2013 de AK împotriva Hotărârii din 13 martie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-91/10, AK/Comisia	11
2013/C 233/20	Cauza T-315/13: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2013 — Kompas MTS/Parlamentul European și alții	12
2013/C 233/21	Cauza T-321/13: Acțiune introdusă la 13 iunie 2013 — Adoriso și alții/Comisia	12
2013/C 233/22	Cauza T-337/13: Acțiune introdusă la 19 iunie 2013 — CSF/Comisia	13
 Tribunalul Funcției Publice		
2013/C 233/23	Cauza F-59/13: Acțiune introdusă la 24 iunie 2013 — ZZ/SEAE	14

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO